

Přednáška pro VIII. jarní semestr magisterského studia

ROZHODNUTÍ V TRESTNÍM ŘÍZENÍ, OPRAVNÉ ŘÍZENÍ - ŘÁDNÉ OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

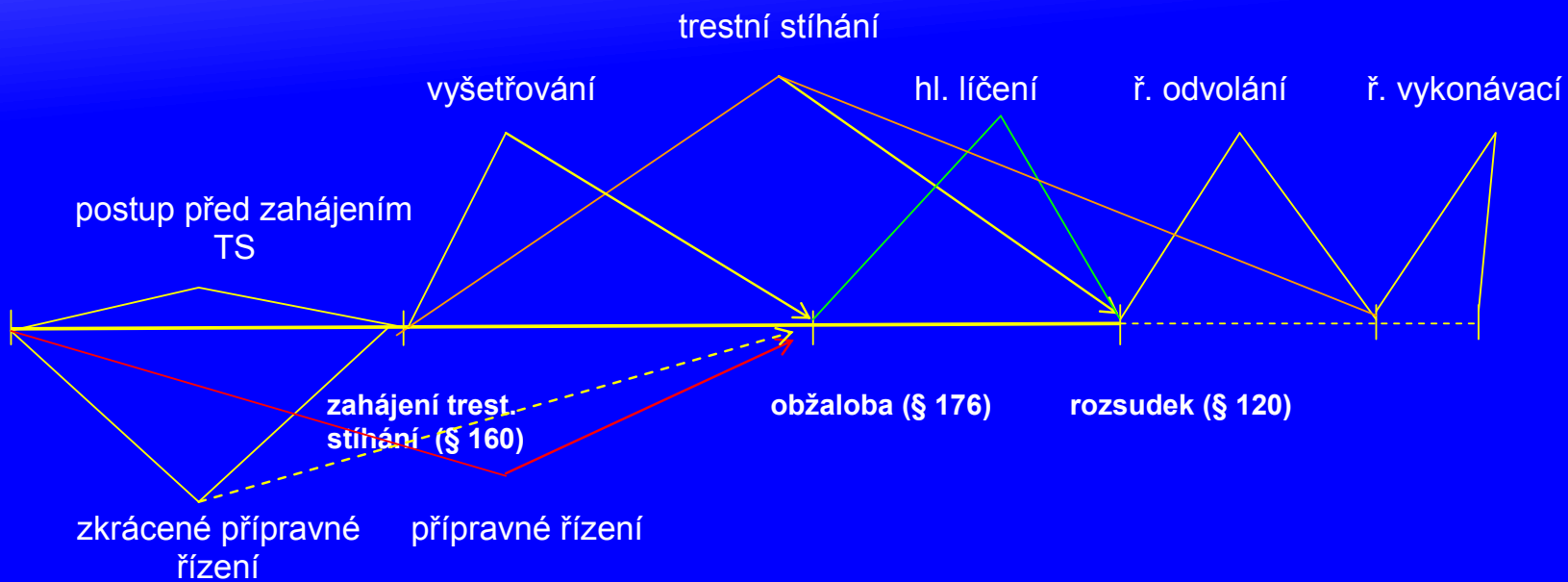
Prof. JUDr. Jaroslav Fenyk, Ph.D., DSc.

27.4.2023

Stádia trestního řízení

- ❑ Trestní řád rozeznává následující stádia:
 - Přípravné řízení
 - Předběžné projednání obžaloby
 - Hlavní líčení
 - Opravné řízení
 - Vykonávací řízení

Schéma průběhu trestního řízení podle českého trestního řádu

Druhy rozhodnutí v trestním řízení (hlava VI. trestního řádu - § 119 a násl.)

- a) Mezitímní
- b) Meritorní

- ◆ Usnesení (PO, SZ, S) v kterémkoli stadiu TŘ
- ◆ Rozsudek (S) – hlavní líčení, odvolací řízení
- ◆ Opatření a jiná podobná rozhodnutí (PO ,SZ, S) – v kterémkoli stadiu TŘ

Přezkoumávání rozhodnutí v opravném řízení

- Podstata a účel opravného řízení
 - Vady skutkové (error in facto)
 - Vady právní (error in iure)
 - Vady procesního postupu (error in procedendo)

Zásady opravného řízení

Obecné principy:

- Zásada oficiality
- Zásada práva na obhajobu
- Zásada presumpce nevinny
- Zásada veřejnosti
- Zásada ústnosti a bezprostřednosti

Zvláštní principy:

- Revizní princip
- Apelační princip
- Kasační princip
- Devolutivní účinek
- Suspenzivní účinek
- Beneficium cohaesionis
- Zákaz reformationis in peius
- Zákaz dvojího ohrožení

Opravné prostředky

Řádné:

- Stížnost (§ 141 a násl.)
- Odvolání (§ 245 a násl.)
- Odpor (§ 314g a násl.)

Mimořádné:

- Dovolání (§ 265a a násl.)
- Stížnost pro porušení zákona (§ 266 a násl.)
- Obnova řízení (§ 277 a násl.)

Řádné opravné prostředky

- ◆ Směřují proti rozhodnutí, které dosud nenabylo právní moci a do rozhodnutí o opravném prostředku právní moci nabýt nemůže.
- ◆ Druhy řádných opravných prostředků:
 - Odvolání
 - Stížnost
 - Odpor proti trestnímu příkazu

1. Odvolání

- Proti všem rozsudkům soudu prvního stupně, pokud nenabýly právní moci.
- Široký okruh oprávněných osob:
 - Obžalovaný
 - Státní zástupce
 - Obhájce
 - Zákonný zástupce (opatrovník)
 - Osoby se samostatným odvolacím právem
 - Poškozený
 - Zúčastněná osoba (její zákonný zástupce nebo zmocněnec)
- Posuzuje se podle obsahu.
- Zvláštnosti odvolání proti rozsudku o schválení dohody o vině a trestu (jen do výroku, který neodpovídá návrhu ,nebo do výroku o náhradě škody).

- Musí být **odůvodněno**:
 - lhůta k odůvodnění
 - skutečnosti a důkazy, o které se opírá
 - nesprávnost výroku (skutkové vady, právní vady)
 - chybějící výrok
 - porušení ustanovení o řízení

- Podání odvolání a jeho **účinky**:
 - u soudu, proti jehož rozhodnutí směřuje, ve lhůtě 8 dnů od doručení
 - forma podání
 - obsah
 - **devolutivní účinek**
 - **suspenzivní účinek**

◆ **Vzdání se a zpětvzetí odvolání:**

- mohou učinit všechny osoby oprávněné podat odvolání
- výslovné prohlášení
- omezení zpětvzetí na okamžik než se odvolací soud odebere k závěrečné poradě
- rozhodnutí soudu (vzetí na vědomí)

Řízení u soudu po podání odvolání

- ◆ Řízení u soudu prvního stupně:
 - odstranění nedostatků obsahu odvolání
 - doručení stejnopisu odvolání stranám
 - předložení spisů odvolacímu soudu
 - není přípustná autoremedura
- ◆ Řízení u odvolacího soudu:
 - příslušnost odvolacího soudu
 - typy jednání (veřejné a neveřejné zasedání)
 - přítomnost osob
 - přednesení odvolání
 - provádění důkazů
 - rozhodnutí (odmítnutí, zamítnutí, přerušování trestního stíhání, zrušení rozsudku)

- ◆ Rozsah přezkumné činnosti odvolacího soudu:
 - vázanost odvolacího soudu odvoláním a vytýkanými vadami
 - přezkum pouze oddělitelných výroků a jen z hlediska vytýkaných vad
 - zásada beneficium cohaesionis
 - zásada zákazu reformationis in peius

- ◆ Řízení u soudu prvního stupně po vrácení věci:
 - závislost na druhu a způsobu rozhodnutí odvolacího soudu
 - potřebný rozsah nového projednání a rozhodnutí
 - povinnost provést všechny úkony a doplnění nařízené odvolacím soudem
 - vázanost právním názorem odvolacího soudu
 - zákaz reformationis in peius

2. Stížnost

- ◆ Stížnost je řádný opravných prostředek, jímž lze napadnout usnesení v trestním řízení.
- ◆ Lze ji podat proti usnesení kteréhokoli orgánu činného v trestním řízení:
 - u policejního orgánu proti každému usnesení
 - u státního zástupce a soudu, kde to zákon výslovně připouští a kde rozhodovali v prvním stupni
- ◆ Forma stížnosti je zjednodušená oproti odvolání.
- ◆ Suspenzivní účinek tam, kde to zákon výslovně stanoví.
- ◆ Devolutivní účinek.

- ◆ Oprávněné osoby:
 - osoba, které se usnesení přímo dotýká
 - osoba, která dala podnět k usnesení (ne každá)
 - státní zástupce
 - osoby, které mohou podat ve prospěch obviněného odvolání (usnesení o vazbě a o ochranném léčení)
 - orgán sociálně právní ochrany dětí (mladiství)
 - příbuzní mladistvého

- ◆ Zpětvzetí stížnosti

Řízení o stížnosti:

- ◆ Podání u orgánu, proti jehož usnesení směřuje, do 3 dnů od oznámení.
- ◆ Lze jí napadnout:
 - nesprávnost některého výroku
 - porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo
- ◆ Autoremedura:
 - stížnost je přípustná
 - byla podána oprávněnou osobou
 - byla podána v zákonné lhůtě
 - stížnosti lze vyhovět v plném rozsahu
 - autoremedurou nedojde k dotčení práv jiné strany trestního řízení

Rozhodnutí o stížnosti:

- ◆ Nadřízený orgán rozhodne tak, že:
 - stížnost zamítne (formální či věcné důvody)
 - doplní napadené usnesení
 - zruší napadené usnesení bez dalšího
 - zruší napadené usnesení a sám rozhodne
 - zruší napadené usnesení a uloží orgánu, proti jehož rozhodnutí stížnost směřuje, aby znovu jednal a rozhodl
- ◆ Orgán, jemuž je věc vrácena, je vázán právním názorem stížnostního orgánu a musí provést všechny nařízené úkony.
- ◆ Zákaz reformationis in peius.

3. Odpor proti trestnímu příkazu

- ◆ Řádný opravný prostředek proti trestnímu příkazu vydanému soudem ve smyslu § 314e.
- ◆ Podmínky vydání trestního příkazu:
 - skutkový stav je spolehlivě prokázán, a to i ve zjednodušeném řízení, konaném po zkráceném přípravném řízení
 - lze uložit:
 - trest odnětí svobody do 1 roku s podmíněným odkladem jeho výkonu
 - trest domácího vězení do 1 roku
 - trest obecně prospěšných prací (zpráva probačního úředníka)
 - trest zákazu činnosti do 5 let
 - peněžitý trest
 - trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty
 - vyhoštění do 5 let
 - zákaz pobytu do 5 let
 - trest zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce do 5 let

- ◆ Oprávněné osoby:
 - ty, které jsou oprávněny podat odvolání ve prospěch obviněného
 - státní zástupce

- ◆ Odpor se podává u soudu, který trestní příkaz vydal, ve lhůtě do 8 dnů od jeho doručení.

- ◆ Důsledky podání odporu:
 - trestní příkaz se ruší ze zákona
 - samosoudce nařídí hlavní líčení
 - neplatí zákaz reformationis in peius

KONKRÉTNÍ PŘÍPAD TRESTNÍHO ŘÍZENÍ

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Jeseníku rozhodl dne 20. března 2011 v hlavním líčení v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kryštofa a soudců Tomáše Homoly a Markéty Smíškové, takto:

Obžalovaný

Michal P r o k e š,

nar. 30. května 1975 v Brně, dělník firmy REX a.s., trvale bytem Jasanova 1, Praha, t.č. bytem Rejchartice 23, okr. Šumperk,

j e v i n e n, ž e

1. dne 2. 11. 2010 v době kolem 5.00 hod. v obci Sobotín, na chodníku u silnice č. 406, nedaleko areálu firmy MIX s.r.o., poté co dohonil zde procházející Lucii Novákovou, nar. 17. 4. 1970, uchopil černou dámskou kabelku, kterou měla pověšenou přes rameno a pokusil se jí tuto kabelku z ramene strhnout, což se mu však nepodařilo, pročež se začal se jmenovanou Lucií Novákovou o kabelku přetahovat, v důsledku čehož strhl poškozenou Lucii Novákovou pozpátku na zem, kde se tato udeřila i do hlavy, přičemž i s na zemi ležící

poškozenou se o kabelku dál přetahoval, kdy vzhledem ke své fyzické převaze a následnému prasknutí ucha kabelky, jí nakonec tuto kabelku vytrhl a i s věcmi v ní uloženými, včetně peněženky s hotovostí ve výši nejméně 1.700,-- Kč, osobních dokladů poškozené, klíčů, kosmetiky, hracích šipek a platební karty vystavené na jméno poškozené k účtu č. 987654321/0333 vedeném Poštovní spořitelnou a platební karty KB vystavené na jméno poškozené k účtu č. 12345678910/0222, z místa činu odešel, čímž jmenované Lucii Novákové, jako vlastníkově všech uvedených věcí a hotovosti, způsobil celkovou škodu ve výši nejméně 2.880,-- Kč,

2. v přesně nezjištěné době od 22.30 hod. dne 28. 9. 2010 do 2:00 hod. dne 29. 9. 2010 v Sobotíně, v restauraci U šaška na ulici Horníkova 12, po předchozí vzájemné domluvě s obv. Petrem Svobodou, nar. 3. 5. 1980, jehož trestní stíhání pro tento skutek bylo zastaveno dle § 172 odst. 2 písm. a) tr. řádu, vzal Lence Smetanové, nar. 8. 10. 1982, poté co jmenovaný Petr Svoboda odlákal hovorem její pozornost, k její škodě, z ledvinky, kterou měla položenou těsně vedle sebe na sedačce, na níž seděla, mobilní telefon zn. Siemens C55 v hodnotě 2.070,-- Kč a hotovost ve výši nejméně 1300,-- Kč, kdy hotovost odcizil zcela nepochybně obžalovaný Michal Prokeš, který se tohoto jednání dopustil i přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Jeseníku č.j. 43 VT 353/2008-269, ze dne 7. 2. 2008, v právní moci dne 15. 5. 2008, potrestán mimo jiné i za trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 trestního zákona, dílem ukončený ve stádiu pokusu dle § 8 odst. 1 trestního zákona, kdy z výkonu tímto rozsudkem uloženého trestu v trvání deseti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem, byl podmíněně propuštěn dne 25. 11. 2009,
3. ačkoliv věděl, že Petr Svoboda, nar. 3. 5. 1980, získal osobní motorové vozidlo tv. Zn. Škoda Octavia GLXI, RZ 5A83208, včetně jeho výbavy tím, že jej odcizil Michalu Sladkému, nar. 5. 12. 1969, tak v přesně nezjištěné době od 10. 1. 2010 do 14. 1. 2010 v Rapoticích si z uvedeného vozidla vzal čtyři gumové koberečky v úhrnné hodnotě 500,-- Kč a jednu textilní podložku ze zavazadlového prostoru v hodnotě 700,-- Kč, kteréžto následně používal ve svém vlastním vozidle,

tedy

- ad 1. - proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,
 - neoprávněně si opatřil nepřenosnou platební kartu jiného identifikovatelnou podle jména,
- ad 2. - přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, čin spáchal na věci, kterou měl jiný při sobě a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán,
- d 3. - užíval věc získanou trestným činem spáchaným jinou osobou.

č í m ž s p á c h a l

- Ad 1.- trestný čin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku,
 - trestný čin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku,
- Ad 2.- trestný čin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního zákoníku,
- Ad 3.- trestný čin podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a) trestního zákona

a o d s u z u j e s e

podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku s použitím § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 a ½ (dvou a půl) roku.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozené Lucie Nováková a Lenka Smetanová odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í:

Obžalovaný dne

Obžalovaný Michal Prokeš k loupežnému přepadení uvedl, že kabelku poškozené odcizit nechtěl a svým chováním ji chtěl pouze přimět k návratu do restaurace. Je pravdou, že kabelku jí vzal, ale jen proto, že ho zaskočilo chování poškozené, ale nebylo jeho úmyslem kabelku odcizit. Věci z kabelky pak zničil proto, aby se zbavil důkazních předmětů. Z věcí si ponechal šipky, které vydal policii. K odcizení věcí, zejména peněz z ledvinky poškozené Lenky Smetanové uvedl, že on odcizil pouze částku 100,-- Kč a mobilní telefon vrátil, kdy se ovšem na takovémto jednání domluvil s Petrem Svobodou. Odcizení gumových koberečků a podložky z auta zn. Škoda Octavia doznal s tím, že v době odcizení již věděl, že auto bylo odcizeno Petrem Svobodou, přičemž předchozí vymontování autorádia bylo sice jejich společnou aktivitou, ale v té době ještě o odcizení nevěděl. Tato obhajoba obžalovaného je nepochybně vedena snahou bagatelizovat a zmírnit posouzení jeho jednání. Jde o zřetelnou účelovost, která byla vyvrácena výpověďmi obou poškozených žen. Tak především z výpovědi poškozené Lucie Novákové soud jednoznačně zjistil, že tato byla přepadena zezadu jí neznámým pachatelem s tím, že tento jí násilně bral kabelku a přitom ji strhl na zem tak, že se až udeřila do hlavy o zem, a ještě po pádu kabelku držela. Pachatel však překonal její snahu odejmutí zabránit a kabelky se zmocnil. Také přesně uvedla, jaké věci v kabelce měla, tj. včetně dvou platebních karet. Svědkyně popírá, že by došlo mezi ní a pachatelem k nějakému slovnímu kontaktu. Byla sice pod vlivem alkoholu, ale událost si pamatuje. Navíc u hlavního líčení obžalovaného označila jako osobu, kterou zná z dřívější doby. Při napadení pak poškozená neutrpěla takové zranění, které by si vyžádalo lékařské ošetření. Z výpovědi svědkyně Lenky Smetanové soud zjistil, že zcela jednoznačně byla okradena o finanční hotovost ve výši nejméně 1.300,-- Kč a také jí byl odcizen mobilní telefon. Označila přitom oba možné pachatele tohoto jednání.

Pokud jde o poslední skutek, soud vycházel ve prospěch obžalovaného z jeho výpovědi, když žádné další relevantní důkazy nemohou jednoznačně objasnit to, zda autorádio společně s Petrem Svobodou vymontovali z auta v době, kdy již o odcizení tohoto auta obžalovaný Michal Prokeš věděl. Soud tedy vycházel z výpovědi obžalovaného jako z nepochybného zjištění, v tomto směru pak došlo i k úpravě skutkového děje a další dokazování proto soud nepovažoval za právně relevantní. Skutkový děj je dále zjišťován ze seznamu odcizených věcí, z protokolu o vydání věci, z protokolu o ohledání místa činu a odborného vyjádření, jakož i z předchozího trestního odsouzení obžalovaného. Takto byl zjištěn skutkový stav, o němž soud nemá pochybnosti a to na základě dostatečného množství důkazů, které umožňují učinit nepochybný závěr o vině ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu. Na základě provedených důkazů má tedy soud za prokázané, že obžalovaný za použití násilí se zmocnil kabelky s hotovostí a dalšími věcmi, které patřily poškozené Lucii Novákové, přičemž v kabelce se nacházely i dvě platební karty. Obžalovaný tedy použil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci a současně si přitom neoprávněně opatřil nepřenosné platební karty identifikovatelné podle jména. K tomu je třeba uvést, že obžalovaný použil násilí jak ve chvíli samotného napadení, tak i poté, co poškozená upadla na zem při nenadálém trhnutí za její kabelku a tedy nebýt této násilné formy, obžalovaný by se těchto věcí nezmocnil. Rozhodně se nejednalo o legraci, neboť další následné chování, tj. útěk obžalovaného od poškozené a jeho nezáměr o to, zda při pádu utrpěla zranění, což při takovém pádu bylo velmi pravděpodobné, svědčí o jednoznačném původním záměru získat za každou cenu majetkový prospěch na poškozené, která zjevně byla pod vlivem alkoholu, a proto se mohla jevit i jako snadná oběť. Zmíněné násilí pak také vylučuje to, že by se mohlo jednat o formu krádeže. Odcizení věci, kterou má vlastník při sobě, při naplnění skutkové podstaty trestného činu krádeže, znamená využití momentu překvapení bez použití fyzického násilí vůči osobě a bez překonávání obrany majetkovým útokem napadené osoby.

Právě použité a v tomto případě také jednoznačně doložené použití násilí posouvá majetkový útok do skutkového rámce trestného činu loupeže. Je dále nepochybné, že obžalovaný musel být srozuměn s tím, že v kabelce mezi dalšími věcmi bývá zcela obvyklá přítomnost peněženky a také platebních karet. Je nerozhodné, zda platební karty použil či nikoliv, ale musel si být vědom, že tímto způsobem se do jeho neoprávněného držení platební karty mohou dostat, a proto byl uznán vinným jednak trestným činem loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku a jednak trestným činem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku, kdy těchto trestných činů se dopustil jedním skutkem, tedy v jednočinném souběhu. Pokud jde o trestný čin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního zákoníku, tak tímto trestným činem byl obžalovaný uznán vinným za situace, kdy byl již za krádež v posledních třech letech odsouzen a zmocnil se přitom věcí, které měla poškozená při sobě. Obžalovaný sám doznává rámcovou počáteční dohodu s Petrem Svobodou na tom, že se obsahu ledvinky, patřící poškozené zmocní. Za tohoto stavu je zcela nerozhodné, kdo a jak se na celkové škodě podílel, ale je nepochybné, že poškozené byl odcizen mobilní telefon a jednoznačně, kdy o její výpovědi soud nemá pochybnosti, také částka nejméně 1.300,-- Kč. Obžalovaný se pak nepochybně zmocnil této hotovosti a to již samo o sobě s poukazem na předchozí odsouzení rozsudkem Okresního soudu v Jeseníku č.j. 43 VT 353/2008-269, je trestným činem krádeže v té kvalifikaci, která byla shora použita. Pro úplnost je třeba uvést, že by tato právní kvalifikace přicházela v úvahu i v té verzi, kterou ohledně škody uvádí obžalovaný, aniž by tuto soud nekriticky akceptoval. Konečně byl obžalovaný uznán trestným činem podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když si pro sebe vzal gumové koberečky a podložku z odcizeného vozidla, o němž věděl, že bylo držitelem Petrem Svobodou získáno trestným činem a že se tedy jedná o protiprávního držitele, a tyto věci pak nadále užíval jako své vlastnictví.

Při rozhodování o druhu a výši trestu ve smyslu ustanovení § 39 odst. 2 trestního zákoníku vzal soud v úvahu doznání obžalovaného, které má podobu alespoň částečného doznání, v jeho prospěch přihlédl i k projevené lítosti u hlavního líčení a také k tomu, že poškozeným odeslal peníze k nahrazení způsobené škody, byť se nejedná o nějaké výraznější částky. Obžalovanému polehčuje i jeho přístup k trestnímu stíhání, kdy spolupracoval při objasňování své trestné činnosti a také se dostavil k hlavnímu líčení, aniž by mu soudem bylo doručeno předvolání. Na druhé straně obžalovanému přitěžuje souběh více trestných činů spáchaných třemi skutky, přičemž zejména u trestného činu loupeže lze konstatovat, že se jedná o velmi závažnou trestnou činnost. Výrazně v neprospěch obžalovaného pak soud jako přitěžující okolnost hodnotí to, že trestné činnosti se dopustil ve zkušební době, neboť z výkonu trestu odnětí svobody byl podmíněně propuštěn 25. 11. 2009 se zkušební dobou v trvání 3 roků a 6 měsíců. Z toho také vyplývá, že zmíněné série trestné činnosti se dopustil krátce po propuštění z výkonu trestu. Nelze také pominout, že nejvýrazněji poškozená Lucie Nováková se i v průběhu hlavního líčení nacházela ve viditelné stresové situaci, jejíž příčina souvisí s brutálním útokem, kterému byla vystavena. Z těchto důvodů nepřichází v úvahu jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody, byť s ohledem na zmíněné polehčující okolnosti soud volil tento trest při spodní hranici zákonné sazby, kdy se samozřejmě jedná o trest úhrnný za všechny trestné činy. Obžalovaný byl již ve výkonu trestu odnětí svobody a je mu ukládán trest přesahující výměru dvou roků. Byl proto v souladu s ustanovením § 39a odst. 2 písm. c) trestního zákona zařazen pro výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou. Obě poškozené, které uplatnily svůj nárok na náhradu škody, soud odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť, jak již bylo uvedeno, obžalovaný doložil, že na jejich adresu odeslal finanční prostředky k náhradě způsobené škody.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Jeseníku. Odvolání se podává ve trojím vyhotovení. Odvolání má odkladný účinek. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být v uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Okresní soud v Jeseníku, odd. 58V
dne

JUDr. Petr Kryštof, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Ludmila Slavíčková - *podpis*

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne odvolání obžalovaného **Michala Prokeše**, nar. 30. května 1975 v Brně, trvale bytem Jasanova 1, Praha, t.č. bytem Rejchartice 23, okr. Šumperk, č.j. 3 VT 220/2011-203, a rozhodl **t a k t o**:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný Michal Prokeš uznán vinným jednak trestným činem loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku a trestným činem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku za jednání pod bodem 1) rozsudku, spočívající v tom, že se dne 2. 11. 2010 za pomoci násilí zmocnil kabelky Lucie Novákové se způsobením celkové škody ve výši 2.880,-- Kč. Dále byl uznán vinným trestným činem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního zákoníku za jednání popsané pod bodem 2) a trestným činem podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku za jednání popsané pod bodem 3). Za to byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2,5 roku se zařazením do věznice s ostrahou. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byly poškozené Lucie Nováková a Lenka Smetanová odkázány se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti uvedenému rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím svého obhájce odvolání, kde ke skutku pod bodem 1) uvádí, že je přesvědčen, že soud I. stupně jeho jednání nesprávně kvalifikoval jako trestný čin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zák. Rozhodně neměl v úmyslu odcizit poškozené Novákové cokoliv z jejího majetku, tedy ani její kabelku. Důvodem, proč poškozenou společně se samostatně stíhaným Petrem Svobodou následovali a proč ji kontaktovali bylo to, že měli v úmyslu docílit toho, aby je následovala zpět do restaurace. Nebyl tedy dán úmysl za užití násilí zmocnit se cizí věci a tedy nenaplnil subjektivní stránku trestného činu loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zák. Jednáním, kdy předmětnou kabelku následně poškozené nevrátil, ale ji společně se Svobodou zničili, se dopustil trestného činu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. zák.

Pokud se týká trestného činu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zák., na rozdíl od hlavního líčení připouští, že se tohoto trestného činu dopustil. V případě skutku uvedeného pod bodem 2) napadeného rozsudku se doznal a stejně tak se doznal k jednání pod bodem 3). Na závěr navrhuje, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek a sám ve věci rozhodl tak, že ho uzná vinným za skutek pod bodem 1) trestným činem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. zák. a trestným činem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zák. a dále v případě skutků pod body 2) a 3) napadeného rozsudku trestnými činy krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 a podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a) tr. zák., za což mu uloží úhrnný trest obecně prospěšných prací v maximální výměře 400 hodin.

Odvolací soud přezkoumal ve smyslu § 254 odst. 1 trestního řádu rozsudek soudu I. stupně v rozsahu odvolání podaného obžalovaným, a to ve výroku o vině pod bodem 1) a dále v navazujícím výroku o trestu a náhradě škody a ve stejném rozsahu i postup řízení, které těmto výrokům předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného není důvodné. Pokud se týká výroku o vině pod bodem 1), již soud I. stupně učinil správná a úplná skutková zjištění, že obžalovaný za použití násilí se zmocnil kabelky s hotovostí a dalšími věcmi, které patřily poškozené Lucii Novákové a že tedy použil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci. Soud I. stupně v tomto směru konstatuje důkazní situaci spočívající nejen ve výpovědi obžalovaného, ale i ve výpovědi poškozené. Nepomíjí ani další listinné důkazy. Všechny provedené důkazy náležitě zhodnotil jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech, přičemž se opírá právě o výpověď poškozené, které ani odvolací soud nemá důvodu nevěřit. Obžalovaný pouze opakuje obhajobu a domáhá se v podstatě jiného hodnocení důkazů tak, aby bylo uvěřeno jeho tvrzení. Jak již uvádí soud I. stupně, obžalovaný použil násilí jak ve chvíli samotného napadení, tak i poté, co poškozená upadla na zem při nenadálém trhnutí za její kabelku. Sama poškozená o nějakém slovním kontaktu, či náznaku o navázání komunikace naprosto nehovoří. Celou událost popisuje zcela jednoznačně tak, že po cestě k ní přistoupila osoba, která ji chytila za kabelku, přičemž neviděla, o koho jde, protože to bylo rychlé. Jak měla kabelku na rameni, přepadla dozadu a bouchla se do hlavy o chodník. Pak viděla odjždět auto.

Z takového způsobu jednání rozhodně nelze ani náznakem dovodit pravdivost tvrzení obžalovaného, že chtěl s poškozenou navázat kontakt a že jeho úmyslem bylo přimět ji k návratu do restaurace, když s poškozenou naprosto vůbec nekomunikoval, pouze ji za pomoci násilí odebral kabelku a pak se Svobodou autem odjeli. Nelze pominout, že obžalovaný s Petrem Svobodou kabelku prohledali, nalezenou finanční hotovost si rozdělili napůl, přičemž všechny zbývající věci včetně kabelky zničili, vyjma tří kusů hracích šipek, které si obžalovaný ponechal. Za této situace lze jen těžko zpochybňovat závěr soudu I. stupně, že obžalovaný jednal v úmyslu za použití násilí se zmocnit cizí věci. Protože soud I. stupně hodnotil všechny důkazy, vypořádal se s obhajobou obžalovaného, odvolací soud v podstatě ani nemá možnost nutit soud I. stupně k jinému hodnocení důkazů, když sám nevidí žádné další důkazní možnosti, které by mohly vést k jinému hodnocení důkazů. Na základě správně zjištěného skutkového stavu soud I. stupně jednání obžalovaného pod bodem 1) také správně kvalifikoval jako trestný čin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zák., neboť s ohledem na použité násilí při zmocňování se věcí, nelze použít kvalifikaci podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zák. Obžalovaný svým jednáním taktéž naplnil skutkovou podstatu trestného činu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zák., což obžalovaný doznává a ani nenamítá.

Při ukládání trestu soud I. stupně správně hodnotil všechny rozhodné skutečnosti ve smyslu § 39 odst. 2 tr. zák. Správně hodnotil nejen okolnosti případu, ale i osobu obžalovaného a v této souvislosti přitěžující i polehčující okolnosti. Nepominul ani charakter a rozsah nyní spáchané trestné činnosti, výši způsobené škody, ale zejména závažnost trestné činnosti v bodě 1) a to, že obžalovaný naplnil skutkovou podstatu více trestných činů. Soud I. stupně také správně přihlédl k trestní minulosti obžalovaného, která mu nepochybně výrazně přitěžuje. Za dané situace trest v trvání dva a půl roku uložený v rámci trestní sazby od dvou do deseti let u nejpřísnějšího trestného činu, rozhodně nelze označit za nepřiměřeně přísný. S ohledem na předchozí trestní postihy pak soudu I. stupně nelze nic vytýkat, pokud uložený trest vyslovil jako nepodmíněný. Stejně tak soud I. stupně obžalovaného pro výkon trestu správně zařadil podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zák. do věznice s ostrahou. Protože se soud I. stupně náležitě vypořádal i s otázkou náhrady škody a obě poškozené s jejich nároky na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, byl napadený rozsudek potvrzen v celém rozsahu a odvolání obžalovaného bylo jako nedůvodné zamítnuto.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný (§ 139 odst. 1 písm. a), § 140 odst. 1 písm. a) trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a) trestního řádu)
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán
- čeho se odvolatel domáhá
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a-/ nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Krajský soud v Ostravě
dne

Za správnost vyhotovení:
Lenka Sušilová - *podpis*

JUDr. Pavel Stránský, v.r.
předseda senátu